

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Den Hollantschen Icarvs

Hazart, Cornelius

T'Antwerpen, M. DC. LXIV.

Ghetuyghenissen der Oudt-vaderen, ende Catholijcke Leeraren, met de
welcke Peenius thoont, dat de Heylighen niet almachtigh en zijn.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71360](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71360)

Ghetuyghenissen der Oudt-vaderen,
ende Catholijcke Leeraren, met de
welcke *Peenius* thoont, dat de Hey-
lighen niet almachtigh en zijn.

Dit is wederom buyten propoost, want 'tghene
Peenius hier uyt de Vaders moest goetd maken,
is, dat sy niet en moghen aengheropen worden, om
datse niet almachtigh en zijn.

Peenius pag. 117. *Chrysofomus* Homil. 22 ad pop.
heeft gheseght: Leest de *Schriften des Saligmakers*,
ende leert hoe dat ons van hier der waerts gaende, niemant
helpen en can, den eenen broeder can d'ander niet verlossen
van de oneyndige pijnen: d'een vriendt niet d'ander, de ou-
ders niet den kinderen, de kinderen niet d'ouders: de re-
den is, om dat 'tghene vvy van nooden hebben, te boven gaet
de crachten van een schepsel, en volgens dien oock van den
Heyligen. *Bellarm.* lib. 1. de beat. Sanct. cap. 17. §. 3.

Antw. *Chrysofomus* spreekct hier alleen van den
dagh des Oordeels, ende seght, dat alsdan niemant
een ander sal kunnen verlossen van de eeuwige
pijnen: Iae, seydt hy, selfs *Noe*, *Iob*, ende *Daniel*, en sul-
len alsdan den oordeelenden Godt door ghebeden niet kon-
nen bewegen. Siet, seydt hy voorders, in den dagh des
oordeels, hoe den Rechter, de schapen stelt op den rechten
kant, ende de bocken op den sincken, ende dat niemant ter
hulpe en komt aen de ghene die verstoeten worden. Wat
doet dir nu teghen de hulpe der Heylighen in den
teghenwoordighen tijdt, ende staet dat moet ghy
my thoonen. Want dit en is gheen ghevolgh: Nie-
mandt

mandt van den Heylighen en sal een ander verlossen in't laetste oordeel, ergo niemant van haer en doet, oft en can dat doen, de wijle wy noch zijt in't leven. Dese consequentie moet ghy my goetd maken, oft de spreuke Chrystomi en komt hier niet een hayr te propoolte.

Maer niet geckelijcker, als dat ghy hier invoeyert de reden van Bellarminus, de weicke in een gheheel andere omstandigheydt wordt ghegheven, ghelijcken by hem kan sien.

Peenius *Ibid.* Hier toe dienen alle de ghetuyghenissen, waer mede de oude Leeraers Godt soodanighen kracht toeschrijven, de welke door niemant can ghestut, oft verbindert worden, ende alle de woorden, door de welke sy de Godtheydt des Soons, ende des H. Gheests uyt de almachtigheydt bewysen.

Antw. Alle die ghetuyghenissen, ende alle die woorden aenveerden, ende omhelsen wy, met beyde onse armen. Maer hier uyt en sult ghy noyt befluyten, dat men de Heylighen niet aenroepen magh. Soo doen wy mede ten opsichte van de spreuken van Bellarminus, ende oock van Cassander, die ghy hier voorstelt.

Peenius pag. 118. Hier uyt volght dan: Indien de Heylighen niet almachtigh en zyn, soo en moghen-se oock niet religieuselijck aenghebeden worden.

Antw. Ick hoor'er u segghen, maer niet bewijsen, daerom wordt uwe consequentie gheloochent.

Peenius. De Schrift voeght altijd t'samen de almoghentheydt met de religieuse aenbiddinghe.

Antw. De Schrift voeght de Almogentheydt met de godlijcke aenbiddinghe, dat het soo zy, nochtans dat en doet-se niet over al. De Schrift seght erghens,

erghens, dat-men niemandt en magh eeren, oft jemandts ghebeden versoecken, ten zy dat hy almachtigh zy, dat is onwaerachtigh, soodanighe eene Schrifture moest ghy ons by-setten.

Peenius. *Soo en mach-men dan oock op de Heylighen gheen vertrouwen des herten stellen; want het object des vertrouwens moet met eene almoghende kracht voor sien zijn.*

Antw. Waerom toch, moet het object des vertrouwens, met eene almoghende kracht voor sien zijn? hoe probeert ghy dat?

Ghetuyghenissen der Oudt-vaderen, ende Catholijcke Leeraren, met de welcke Peenius tracht te bewijzen, dat-men gheen vertrouwen magh stellen op de Heyligen..

Peenius pag.122.

Origenes Hom.4. in Ezech. seght: Tot den ghenen, die op de Heylighen vertrouwen, en werdt niet onbeghemelijck voortghebracht het exempel: Vervloect zy hy, die op een mensche vertrouwt. En dit: Wilt niet vertrouwen op menschen. En noch een ander: 'Tis beter tot den Heere toevlucht te nemen, dan op Princen te vertrouwen. Soo by aldien het noodigh is op jemandt te hopen, soo laet ons alle andere verlatende, in den Heere hopen.

Antw. Wel hoe Peenishet ghy dan alle schaemte verloren, aenghesien dat ghy de woorden van de Vaders draeyt, al soo ghy wilt

h 5

I. Ori-